

Uhanalaiset urheilijat

Kesän kohu-uutisiin kuului se, kun iso hauki potkaisi huippu-urheilijaa silmään. Ei tässä uutista ollut se, että hauki potkaisi jotakuta, eikä sekään että silmään, vaan se, että hauki potkaisi nimenomaan huippu-urheilijaa. Suomessa!?! Lieneekö ollut peräti eukonkannon piirinmestari tai kylän paras saappaanheittäjä.

Joka tapauksessa on selvää, että kyseinen yksilö on pikaisesti rauhoitettava. Hänhän edustaa erittäin uhanalaista lajia, jota ei kohta ole olemassakaan. Yleisurheilun EM-kisoista saatiin yksi sudeettimitali ja uintikilpailuista yksi pronssi ynnä lentsu koko joukkueeseen. Ei edes kotikentällä pidetyistä omituisten lajien olympialaisista tainnut tulla kultaa muusta kuin pesäpallosta jota ei missään muualla pelata. Pesäpallossakin Oulun Lippo karsiutui jo kättelyssä.

Syynä heikkoon menestykseen on nimenomaan rauhattomuus. Esimerkiksi maailman paras kuulantyoöntäjä Mika Halvari jäi kuudenneksi sen vuoksi, kun media ei antanut miehelle hetkenkään rauhaa. Aina oli joku häiritsemässä että miltäs nyt tuntuu, Mika ja mitenkästä eteenpäin, Mika. Sama koskee Jani Sievistä, jonka oli joka aamu huonosti nukutun yön jälkeen herättävä näyttämään valokuvaajille lastaan ja vaimoan ja uusia huonekalujaan. Ei sellaisessa hulinassa mestaruuksia voiteta.

Urheilijoiden rauhoittaminen voidaan varmaankin aloittaa sieltä missä heitä on eniten, siis esimerkiksi Vuokatista ja Vierumäeltä. Sinne on perustettava rauhallisen paikan leirejä, jotka ympäröidään piikkilanka-aidoilla ja maamiinakentillä. Vuokatissa voidaan urheilijat varmuuden vuoksi sulkea hiihtoputkeen, jonka molemmat päät sinetöidään.

Elleivät nämä yhteisrauhotusalueet riitä, jaettakoon urheilijoille mökkitontteja ja rivitalonpätkiä jo ennen menestymistä, valmentautumisaikana. Kun he saavat vetäytyä hiljentymään omaan tupaansa lukkojen taakse, tulokset paranevat varmasti niin paljon että useimmat heistä hankkivat oikeutuksen mökkiinsä jälkikäteen.

Jos ja kun urheilijoiden rauhoittamisesta saadaan hyviä kokemuksia, menetelmää voidaan laajentaa muuallekin. Rauhoitusta tarvitsevia uhanalaisia lajeja ovat äkkipäätä ajatellen ainakin korkeimman oikeuden jäsenet ja muutkin lainoppineet, rötösherrat, valtakunnansovittelijat ja ministerit. Jos kullekin ryhmälle järjestetään oma reservaatti jonne toimittajilla ei ole asiaa, saavutukset paranevat varmasti joka alalla. Tuskin ne ainakaan voivat heikentyä.

Itse asiassa julkisuudelta rauhoitettavia lajeja taitaa olla niin paljon, että loppujen lopuksi vapaaksi riistaksi saattavat jäädä vain Linda Lampenius, Lola Odusoga ja jokunen muu missukka. Siinä vaiheessa on kenties parasta jo harkita sitä, tuliko halvemmaksi rauhoittaa media muusta maailmasta kuin päinvastoin.

